

(สำเนา)

เลขที่ ๑๗๔๙๘/๒๕๕๑ วันที่ ๑๙ พ.ย. ๒๕๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖๗๙๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่าว่าด้วยความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างบันทึกความเข้าใจ ในเรื่องฉบับภาษาไทย และเอกสารประกอบฉบับภาษาอังกฤษ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่าว่าด้วยความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาโดยด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างบันทึกความเข้าใจ ดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาให้ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมชาย วงศ์สวัสดิ์

(นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์)

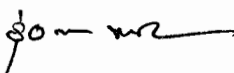
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๔๔๖ ๘๒๖๒

โทรสาร ๐ ๒๔๔๖ ๘๒๖๖

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

ณัฐวิภา พิมพ์

ไค้ ทาน

๐๖๗๘.ตรวจ

บันทึกความเข้าใจ
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสหภาพพม่า
ว่าด้วย
ความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

รัฐบาลแห่งสหภาพพม่าและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาคี")

มีความกังวลว่า การค้ามนุษย์โดยเฉพาะต่อสตรีและเด็ก ถือเป็นภาระที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจของบุคคล พร้อมทั้งส่งผลเสียหายต่อความผูกพันและคุณค่าทางสังคม

ยอมรับว่า พันธกรณีต่างๆ ของภาคีภายใต้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกๆ รูปแบบ อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 29 ว่าด้วยแรงงานบังคับ และตราสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ภาคีทั้งสองฝ่ายได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ และยังคงมีผลใช้บังคับในการจัดการค้ามนุษย์ รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิของบุคคลใด ๆ โดยเฉพาะสตรีและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

มุ่ง ป้องกันและปราบปรามบุคคลและกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ ตามพิธีสารว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งเพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ปี ๒๕๔๓

ยืนยันซ้ำ ในหลักการที่ระบุไว้ในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ปี ๒๕๔๗ และปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ปี ๒๕๔๗

เชื่อมั่นว่า การปราบปรามอาชญากรรมการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และการคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ โดยความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายและความยุติธรรมทางอาญา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นมาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพที่ประกันความยุติธรรมในการต่อต้านการค้ามนุษย์

ด้วยความปรารถนาที่จะเพิ่มพูนความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งสองประเทศ

จึงได้ตกลงดังต่อไปนี้

๑. ขอบเขตบันทึกความเข้าใจ

ข้อ ๑

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะใช้กับการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

๒. คำนิยาม

ข้อ ๒

เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

(ก) "การค้ามนุษย์" หมายถึง การจัดหา ขนส่ง ขนย้าย ให้ที่พักหรือรับเอาบุคคล โดยวิธีการข่มขู่ ใช้กำลัง หรือการกระทำอื่นซึ่งมีลักษณะของการข่มขืนใจ ลักพาตัว ฉ้อฉล ใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือใช้ความอ่อนแอไปในทางมิชอบ การให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงประโยชน์ การแสวงประโยชน์ให้หมายรวมถึงการแสวงประโยชน์จากผู้อื่นโดยการค้าประเวณีหรือรูปแบบอื่นของการแสวงประโยชน์ทางเพศ การใช้แรงงานหรือบริการแบบบังคับ การเอาคนลงเป็นทาสหรือการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกับการเอาคนลงเป็นทาส การเป็นทาสรับใช้ หรือการตัดอวัยวะเป็นอย่างน้อยที่สุด

(ข) ความยินยอมของเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อการแสวงประโยชน์โดยเจตนาตามที่ระบุไว้ในวงเล็บ

(ก) ของข้อนี้ถือว่าไม่มีความเกี่ยวข้อง เมื่อได้มีการใช้วิธีการใดๆ ตามที่ระบุไว้ในวงเล็บ (ก)

(ค) เด็กที่ถูกจัดหา ขนส่ง ขนย้าย ให้ที่พักหรือรับไว้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงประโยชน์ จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ แม้ว่าจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับวิธีการใดๆ ตามที่ระบุไว้ในวงเล็บ(ก) ของข้อนี้ก็ตาม และ

(ง) "เด็ก" หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

๓. มาตรการป้องกัน

ข้อ ๓

ภาคีจะพยายามอย่างสุดความสามารถในการป้องกันการการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดย

(ก) จัดโครงการทางด้านการศึกษาและฝึกอาชีพสำหรับผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เสี่ยงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเด็ก เพื่อสนับสนุนให้เกิดโอกาสในการจ้างงาน และลดความเสี่ยงต่าง ๆ ต่อการค้ำมนุษย์

(ข) จัดบริการสังคมที่ปรับปรุงแล้ว เช่น การจ้างงาน การเสริมสร้างรายได้และบริการด้านสุขภาพสำหรับทุกคนโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ที่เสี่ยงต่อการค้ำมนุษย์

(ค) เผยแพร่ข้อสนเทศแก่สาธารณชนเกี่ยวกับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่นำไปสู่การค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการทำให้เหยื่ออยู่ในสภาวะที่ถูกแสวงประโยชน์ และ

(ง) ดำเนินกิจกรรมรณรงค์สร้างความตระหนักให้แก่สาธารณชนในพื้นที่ต้นทาง ทางผ่านและปลายทางภายใต้เขตอำนาจของแต่ละภาคี

ข้อ ๔

ภาคีจะพยายามอย่างสุดความสามารถในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงต่าง ๆ และเนกาส่งเสริมการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย

ข้อ ๕

ภาคีจะพยายามอย่างสุดความสามารถเท่าที่จะเป็นไปได้ในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อลดปัจจัยทางด้านอุปสงค์ที่นำไปสู่การค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๖

ภาคีมุ่งมั่นเพื่อประกันว่าได้มีการดำเนินมาตรการที่เหมาะสมต่าง ๆ เท่าที่เป็นไปได้ ในการกำกับดูแลสถานประกอบการว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้บังคับของแต่ละภาคี

๔. การคุ้มครองเหยื่อการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๗

ภาคีจะพยายามอย่างสุดความสามารถในการตัดแยกเหยื่อการค้ำมนุษย์ โดยพัฒนาหลักการการตัดแยกเหยื่อการค้ำมนุษย์ร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในกระบวนการตัดแยกเหยื่อ

ข้อ ๘

เหยื่อการค้ำมนุษย์จะต้องได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหยื่อของอาชญากรรม ไม่ใช่ผู้ละเมิดหรือผู้กระทำผิดซึ่งกฎหมายคนเข้าเมือง ดังนั้น

(ก) การค้ามนุษย์จะต้องไม่ถูกดำเนินคดีโดยภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในข้อหาเดินทางเข้าหรือออกจากประเทศโดยผิดกฎหมาย รวมทั้งความผิดอื่นใดอันเป็นผลเนื่องมาจากการค้ามนุษย์โดยตรง

(ข) การค้ามนุษย์จะไม่ถูกกักขังในสถานที่กฎหมายใช้บังคับใด ๆ หรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในระหว่างที่รอการส่งกลับ แต่จะถูกมอบให้อยู่ในความดูแลของกรมสวัสดิการสังคมของสหภาพพม่า หรือกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการของประเทศไทย หรือที่พักอาศัยชั่วคราว โดยจัดหาที่พักอาศัย และให้ความคุ้มครองแก่การค้ามนุษย์ตามกฎหมายและนโยบายของแต่ละภาคี

(ค) ภาคีจะต้องสร้างหลักประกันด้านความมั่นคงและความเป็นส่วนตัวให้แก่การค้ามนุษย์

(ง) การค้ามนุษย์จะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมโดยตลอดกระบวนการให้ความคุ้มครอง กระบวนการทางศาลและการส่งกลับประเทศ โดยคำนึงถึงหลักการของความยินยอมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางศาลของเหยื่อโดยตลอด

(จ) จัดให้มีกระบวนการที่คำนึงถึงความเป็นเด็ก และนำมาใช้ตลอดกระบวนการคุ้มครอง กระบวนการทางศาลและการส่งกลับ

(ฉ) หากไม่ทราบอายุของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อที่แน่นอน แต่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการค้ามนุษย์ผู้นั้นเป็นเด็ก ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเหยื่อผู้นั้นเป็นเด็กจนกว่าจะมีการพิสูจน์ทราบอายุต่อไป

ข้อ ๙

การค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กจะต้องได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายในขณะที่รอการดำเนินการอย่างสิ้นสุดในขั้นตอนการส่งกลับอย่างเป็นทางการ หน่วยงานรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องของภาคี จะต้องจัดที่พักอาศัยชั่วคราวและให้ความคุ้มครองที่เหมาะสมให้แก่การค้ามนุษย์ที่สอดคล้องกับนโยบายของแต่ละภาคี

ข้อ ๑๐

ภาคีจะต้องดำเนินการมาตรการที่เหมาะสมต่อผู้กระทำผิดในคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ตามกฎหมายภายในประเทศของแต่ละภาคี และจะต้องให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายแก่การค้ามนุษย์อย่างถูกต้องและยุติธรรม

ข้อ ๑๑

ภาคีจะต้องดำเนินการมาตรการที่เหมาะสม โดยอาจรวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย เพื่อเป็นประกันการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพสำหรับการค้ามนุษย์ ดังนี้

(ก) การค้ามนุษย์อาจเรียกร้องให้มีการคืนซึ่งทรัพย์สินและสิ่งของส่วนบุคคลที่ไม่มีการโต้แย้งสิทธิและที่เจ้าหน้าที่ยึดหรือรับในระหว่างขั้นตอนของการให้ความช่วยเหลือหรือกระบวนการพิจารณาความอาญาอื่นใด

- (ข) เหตุการณ์ค้ำมนุษย์อาจเรียกร้องค่าทดแทนจากผู้กระทำผิดในความเสียหายต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการถูกค้ำ
- (ค) เหตุการณ์ค้ำมนุษย์อาจเรียกร้องการชำระเงินจากบริการต่าง ๆ ที่ยังคงชำระจากผู้กระทำผิด และ
- (ง) เหตุการณ์ค้ำมนุษย์จะต้องเข้าถึงกระบวนการที่ถูกต้องของกฎหมาย ในการได้มาซึ่งความยุติธรรมทางอาญา การได้รับการชดใช้ซึ่งค่าเสียหายต่าง ๆ และการเยียวยาทางศาลอื่น ๆ

ข้อ ๑๒

ภาคีจะต้องร่วมมือกับองค์กรทางสังคมและองค์กรเอกชน เพื่อจัดที่พักอาศัยที่ปลอดภัย ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การสื่อสารระหว่างเหยื่อกับครอบครัวตามความเหมาะสม การดูแลทางด้านสุขภาพ และการดำเนินการตามความจำเป็นอื่น ๆ เพื่อให้การคุ้มครองแก่เหยื่อโดยเฉพาะสตรีและเด็ก และครอบครัวตามความเหมาะสม

๕. ความร่วมมือในการปราบปรามการค้ามนุษย์

ข้อ ๑๓

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายของภาคีจะต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเปิดโปงและสืบสวนสอบสวนคดีการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กระหว่างประเทศ ณ พื้นที่ต้นทาง ทางผ่านและปลายทาง

ข้อ ๑๔

ภาคีจะจัดโครงการฝึกอบรมทั้งฝ่ายเดียวหรือร่วมกันให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการดำเนินงานตามกฎหมายที่บังคับใช้ เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และการคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๑๕

(ก) ภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือทวิภาคีเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เช่น การดำเนินคดีกับผู้ค้ำมนุษย์ข้ามชาติ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านกฎหมายในการดำเนินคดีอาญา และ

(ข) ภาคีจะดำเนินการมาตรการที่กว้างที่สุดในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านกฎหมายในการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดีและกระบวนการทางศาลเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ โดยสอดคล้องกับ

ความตกลงที่มีอยู่และมีผลบังคับใช้ซึ่งภาคีได้ลงนามไว้ ในขณะที่มีการรักษาผลประโยชน์สูงสุดของเหยื่อการค้ามนุษย์

ข้อ ๑๖

ภายใต้กฎหมายของประเทศ ภาคีจะต้องร่วมมือในการจัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อสนเทศ พร้อมทั้ง การรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เช่น เส้นทาง สถานที่ เครือข่าย วิธีการและกระบวนการการค้ามนุษย์ รวมทั้งข้อมูลส่วนบุคคลและประวัติอาชญากรรมของผู้ค้ามนุษย์

ข้อ ๑๗

ภาคีจะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการคุ้มครอง เพื่อประกันถึงความปลอดภัยของเหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กและประจักษ์พยานตามความเหมาะสม จากการกระทำอันเป็นการแก้แค้นหรือการคุกคามในระหว่างและภายหลังจากการดำเนินกระบวนการทางศาล

๖. การส่งกลับและการคืนสู่สังคม

ข้อ ๑๘

(ก) ภาคีจะต้องร่วมมือกันเพื่อประกันถึงการส่งกลับเหยื่อการค้ามนุษย์ที่ปลอดภัยและทันการณ

(ข) ภาคีจะต้องแจ้งต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้า ซึ่งชื่อของเหยื่อและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อ โดยผ่านกรมสวัสดิการสังคมของสหภาพพม่าและ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการของประเทศไทยรวมทั้งช่องทางทางการทูต เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมการส่งกลับและคืนสู่สังคมให้แก่เหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

(ค) ภาคีจะต้องพัฒนาขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน เพื่อช่วยในการส่งกลับและคืนสู่สังคมที่ปลอดภัยและทันการณ และ

(ง) ผู้ที่ได้รับการพิจารณาคัดแยกว่าเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์จะต้องไม่ถูกผลักดันกลับ แต่จะส่งกลับโดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของผู้นั้นและสอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าวแล้วข้างต้น และ/หรือมาตรฐานต่างๆ ที่ได้มีการพัฒนาขึ้นภายใต้บริบทของบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ปี ๒๕๔๗

ข้อ ๑๙

ภาคีจะต้องแต่งตั้งกรมสวัสดิการสังคมของสหภาพพม่า และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการของประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ในฐานะหน่วยงานประสานงานกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการส่งกลับและคืนสู่สังคมเหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก หน่วยงานประสานงานกลางจะต้องมีหน้าที่ ดังนี้

- (ก) อำนวยความสะดวกและเตรียมการส่งกลับเหยื่อการค้ามนุษย์ รวมทั้งดำเนินการสืบหาและประเมินครอบครัว
- (ข) ดำเนินการส่งกลับเหยื่อการค้ามนุษย์ตามกำหนดการที่ได้ร่วมกำหนดไว้ล่วงหน้า
- (ค) ประกันความปลอดภัยของเหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ในการดำเนินการส่งกลับและคืนสู่สังคม
- (ง) ติดตามประเมินผลเหยื่อที่ถูกส่งกลับ และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนี้รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นให้อีกฝ่ายทราบ โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของผู้ถูกส่งกลับ
- (จ) จัดตั้งเครือข่ายด้านข้อสนเทศระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย องค์กรภายในประเทศและระหว่างประเทศที่รับผิดชอบในการคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการติดตามกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และ
- (ฉ) ร่วมมือกับองค์การทางสังคมและองค์กรเอกชน หน่วยงานภายใต้สหประชาชาติ องค์กรรัฐบาลระหว่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ ตามความเหมาะสม เพื่อช่วยเหลือในการส่งกลับและคืนสู่สังคมเหยื่อการค้ามนุษย์

ข้อ ๒๐

ภาคีจะต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ให้กลับคืนสู่ครอบครัวและสังคมได้อย่างปลอดภัยและทันการณ์ เพื่อฟื้นฟูศักดิ์ศรี เสรีภาพและความภูมิใจในศักดิ์ศรีตนเองของบุคคลดังกล่าว และให้แต่ละบุคคลได้รับการเสริมพลังอำนาจเป็นผู้รอดพ้น เพื่อจุดมุ่งหมายดังกล่าว ภาคีจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (ก) เหยื่อการค้ามนุษย์จะต้องไม่ได้รับความทุกข์ทรมานใด ๆ เพิ่มเติมจากการถูกทำให้ตกเป็นเหยื่อซ้ำ การถูกตีตรา การถูกเลือกปฏิบัติหรือได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจ ในระหว่างกระบวนการเยียวยาฟื้นฟู กระบวนการทางศาล กระบวนการส่งกลับและคืนสู่สังคม
- (ข) จัดทำแผนการคืนสู่สังคมเป็นรายบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดบริการที่เหมาะสมกับอายุ เพศและวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล
- (ค) ให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องทางด้านสังคม การรักษาพยาบาล ด้านจิตใจและการสนับสนุนตามความจำเป็นอื่น ๆ แก่เหยื่อการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ติดเชื่อในโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคมุ้มนกพร่อง เชื้อเอชไอวี/โรคเอดส์ และ
- (ง) เหยื่อที่เป็นเด็กและอยู่ในวัยเรียนจะต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม

ข้อ ๒๑

ภาคีจะต้องจัดโครงการฝึกอบรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การเยียวยาฟื้นฟู การส่งกลับและการคืนสู่สังคมที่มีประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

- (ก) โครงการฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อเพิ่มโอกาสในการมีงานทำ และ

- (ข) โครงการฝึกอบรมโดยฝ่ายเดียวหรือร่วมกัน เพื่อสร้างความตระหนักให้กับผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานและองค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเหยื่อการค้ามนุษย์ ในด้านการพัฒนาเด็ก สิทธิเด็ก และประเด็นด้านมิติหญิงชาย ตามที่อ้างถึงในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ และตราสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ภาคีได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติไว้

๗. การปฏิบัติงานร่วม

ข้อ ๒๒

ภาคีจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วม ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานรัฐและองค์กรอื่น ๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการค้ามนุษย์

- (ก) คณะทำงานร่วมจะต้องจัดประชุมสามัญหรือวิสามัญ เมื่อใดก็ตามและสถานที่ใดก็ตามที่มีความเหมาะสมและได้รับการเห็นพ้องร่วมกันจากภาคีทั้งสองฝ่าย
- (ข) คณะทำงานร่วมจะต้องมีหน้าที่
๑. จัดทำแผนปฏิบัติการร่วมและการดำเนินการต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 ๒. ดำเนินการร่วมกันเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
 ๓. จัดทำแผนยุทธศาสตร์ แนวทางและกรอบการดำเนินงานตามความจำเป็นต่าง ๆ โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 ๔. ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการร่วมของภาคีและจัดทำรายงานระดับชาติให้ภาคีอีกฝ่ายทราบสม่ำเสมอ
 ๕. จัดทำข้อเสนอโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างภาคีในการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และ
 ๖. ทบทวนผลการดำเนินงานตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ในทุกสามปี

๘. บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๒๒

- (ก) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อได้มีการลงนาม
- (ข) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจมีการแก้ไขได้โดยความเห็นพ้องร่วมกันของภาคี

- (ค) ภาคิจะต้งพยายามระงับข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการตีความและการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้โดยการเจรจา และ
- (ง) ภาคิฝ้ายใดฝ้ายหนึ่งอาจบอกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้เวลาใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคิอีกฝ้ายหนึ่งทราบ โดยผ่านช่องทางทางการทูต การบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับภายหลังจากหกเดือนนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ทำขึ้น ณเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. เป็นคู่ฉบับภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่ง
สหภาพพม่า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความมั่นคงสาธารณะ

MEMORANDUM OF UNDERSTANDING
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE UNION OF MYANMAR
ON
COOPERATION TO COMBAT TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY
WOMEN AND CHILDREN

THE GOVERNMENT OF THE UNION OF MYANMAR AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND (hereinafter referred to as “the Parties”);

BEING CONCERNED that trafficking in persons, especially women and children, constitutes a serious violation of human rights, undermines human dignity and adversely affects physical and psychological development of a person, and jeopardizes social cohesion and values;

RECOGNIZING the obligations of the Parties under the Universal Declaration of Human Rights (UDHR), the Convention on the Rights of the Child (CRC), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), the ILO Forced Labour Convention No. 29, and other international human rights instruments which both Parties have ratified or acceded to and are effective in eliminating trafficking in persons and in protecting the rights of any persons, especially women and children, who fall victims to trafficking;

AIMING to prevent and suppress individuals and transnational organized criminal groups engaging in trafficking in persons, in accordance with the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000;

REAFFIRMING the principles contained in the 2004 Memorandum of Understanding on Cooperation against Trafficking in Persons in the Greater Mekong Sub-Region and the ASEAN Declaration against Trafficking in Persons Particularly Women and Children of 2004;

BEING CONVINCED that the suppression of the crime of trafficking in persons, especially women and children, and the protection of the victims of trafficking in persons through cooperation in law enforcement and criminal justice, including other relevant authorities, are effective measures to ensure justice against human trafficking;

DESIRING to enhance cooperation of mutual benefit between two countries;
HAVE HEREBY AGREED AS FOLLOWS:

I. Scope of the Memorandum of Understanding

Article 1

This Memorandum of Understanding shall apply to combating trafficking in persons, especially women and children, as defined in Article 2 of this Memorandum of Understanding.

II. Definition

Article 2

For the operational purpose of this Memorandum of Understanding,

(a) "Trafficking in Persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude, or the removal of organs;

(b) The consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) A child who has been recruited, transported, transferred, harboured or received for the purpose of exploitation shall be considered a victim of trafficking in persons even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article; and

(d) "Child" shall mean any person under eighteen years of age.

III. Preventive Measures

Article 3

The Parties shall make best efforts to prevent trafficking in persons, especially women and children, by:

(a) Providing educational and vocational training programs for persons in vulnerable situations, and in particular for women and children, in order to support employment opportunities and reduce the vulnerabilities to trafficking;

(b) Providing improved social services, such as employment, income generation and health care for all persons, especially women and children, who are vulnerable to trafficking;

(c) Disseminating information to the public regarding the multiple risk factors that lead to trafficking in persons, especially women and children, including the means used to keep victims in exploitative conditions; and,

(d) Undertaking, within each Party's jurisdiction, public awareness-raising activities at areas of origin, transit and destination.

Article 4

The Parties shall make best efforts to take measure to minimize vulnerabilities and to promote safe migration.

Article 5

The Parties shall make best efforts, to the extent possible, to take measures to reduce the demand factors that lead to trafficking in persons, especially in women and children.

Article 6

The Parties strive to ensure that appropriate measures are undertaken, to the extent possible, to monitor workplaces so that they comply with the applicable laws of each Party.

IV. Protection of Victims of Trafficking in Persons, Especially Women and Children

Article 7

The Parties shall make best efforts to identify victims of trafficking in persons. Mutually agreed-upon victim identification criteria should be developed to guide the process of victim identification.

Article 8

Victims of trafficking in persons shall be considered victims of a crime, not violators or offenders of immigration law. Therefore;

(a) Victims of trafficking in persons should not be prosecuted by either party for illegal entry to or exit from the country, and for any other offences arising as a direct consequence of trafficking in persons;

(b) Victims of trafficking in persons shall not be detained in any law enforcement or immigration detention centres while waiting for repatriation, but shall be placed under the care of the Department of Social Welfare (Myanmar), Department of Social Development and Welfare (Thailand), or temporary shelters. Shelter and protection shall be provided to the victims of trafficking in persons according to the laws and policies of each Party.

(c) The Parties shall ensure the security and privacy of victims of trafficking in persons;

(d) Victims of trafficking in persons shall be treated humanely throughout the process of protection, judicial proceedings and repatriation. The principle of voluntariness should be considered throughout the victim's participation in judicial proceedings.

(e) Child sensitive procedures should be put in place and applied throughout the process of protection, judicial proceedings, and repatriation.

(f) If the age of child victim of trafficking is uncertain but there are reasons to believe that the victim of trafficking in persons is a child, the presumption shall be that the victim is a child until further determination on the age is made.

Article 9

Victims of trafficking in persons, especially women and children, shall receive legal protection while awaiting the completion of the procedures for their official repatriation. The relevant authorities and organizations of the Parties shall provide temporary shelter and appropriate protection to the victims of trafficking in persons in accordance with the policies of each Party.

Article 10

The Parties shall take appropriate measures against traffickers in cases relating to trafficking in persons, in accordance with the national laws of each Party, and provide fair and just legal assistance to the victims of trafficking in persons, especially women and children.

Article 11

The Parties shall undertake appropriate measures, which may include legal aid, to ensure effective legal remedies for victims of trafficking in persons as follows:

(a) Victims of trafficking in persons may claim restitution of any undisputed personal properties and belongings that may have been confiscated or obtained by authorities in the process of being rescued or any other criminal procedure;

(b) Victims of trafficking in persons may claim compensation from the offender of any damages caused by trafficking in persons;

(c) Victims may claim payment for unpaid services from the offender; and

(d) Victims shall have access to the due process of law to claim for criminal justice, recovery of damages, and any other judicial remedies.

Article 12

The Parties shall cooperate with social and non-governmental organizations to provide safe shelter, legal assistance, appropriate communication between victims and families back home, and healthcare, and take other necessary measures to protect the victims of trafficking in persons, especially women and children and their families, in an appropriate manner.

V. Cooperation in Suppression of Trafficking in Persons

Article 13

The Parties' departments responsible for law enforcement shall closely cooperate to uncover and investigate cross-border trafficking in persons, especially women and children, at origin, transit and destination areas.

Article 14

The Parties shall individually or jointly provide training programmes for concerned authorities to enhance their capacity for implementing the laws in force relating to the investigation and prosecution of offenders, and the protection of victims of trafficking in persons, especially women and children.

Article 15

(a) The Parties shall promote bilateral cooperation in, for example, the prosecution of transnational traffickers, extradition and mutual legal assistance in criminal matters, in order to prevent and suppress trafficking in persons; and,

(b) The Parties shall afford one another the broadest mutual legal assistance in investigation, prosecution and judicial proceedings related to trafficking in persons in accordance with applicable existing agreements bound by the Parties while taking into account the best interest of victims of trafficking in persons.

Article 16

Subject to national laws, the Parties shall cooperate in compiling and exchanging data and information, and in collecting evidence relating to trafficking in persons, such as routes, places, networks, means and methods of trafficking in persons, including the personal information and criminal records of the traffickers.

Article 17

The Parties shall formulate plan of action for the protection to ensure the safety of victims of trafficking in persons, especially women and children, and witnesses, as appropriate, from acts of revenge or threats during and after judicial proceedings.

VI. Repatriation and Reintegration

Article 18

(a) The Parties shall cooperate to ensure safe and timely repatriation of victims of trafficking in persons;

(b) The Parties shall inform the other Party, in advance, through the Department of Social Welfare (Myanmar) and the Department of Social Development and Welfare (Thailand), and diplomatic channels, of the victims' names and other information relating to the victims for the purpose of arranging repatriation and reintegration of the victims of trafficking in persons, especially women and children;

(c) The Parties shall develop joint Standard Operating Procedures to assist safe and timely repatriation and reintegration; and,

(d) Persons who have been identified as victims of trafficking in persons shall not be deported but repatriated in their best interest, and in accordance with the above provisions and/or standards developed within the context of the 2004 Memorandum of Understanding on Cooperation against Trafficking in Persons in the Greater Mekong Sub-Region.

Article 19

The Parties shall assign the Department of Social Welfare (Myanmar) and the Department of Social Development and Welfare (Thailand) to act as focal points for the purpose of executing the repatriation and reintegration of victims of trafficking in persons, especially women and children. The focal points shall have the following responsibilities:

(a) Facilitating and arranging the repatriation of victims of trafficking in persons, including conducting family tracing and assessment;

(b) Executing the repatriation of victims of trafficking in persons according to predetermined schedules;

(c) Ensuring the safety of victims of trafficking in persons, especially women and children, in the execution of their repatriation and reintegration;

(d) Follow-up of returned victims of trafficking in persons, and sharing information thereon and outcomes with the other focal point, keeping the best interest of the returnee in mind;

(e) Establishing information networks between law enforcement agencies, and national and international organizations responsible for the protection of victims of trafficking in persons for the purposes of monitoring activities related to trafficking in persons; and,

(f) Cooperating with social and non-governmental organizations, UN agencies, intergovernmental organizations, and international organizations, as appropriate, to assist the repatriation and reintegration of victims of trafficking in persons.

Article 20

The Parties shall undertake measures to assist victims, especially women and children, to reintegrate into their families and society in a safe and timely manner, in order that their dignity, freedom and self-esteem be restored, and that each is empowered as a survivor. For this purpose, the Parties shall take appropriate measures to attain the following objectives:

(a) Victims of trafficking in persons shall not suffer re-victimization, stigmatization, discrimination or trauma during the process of recovery, in judicial proceedings, repatriation and reintegration;

(b) An individualized reintegration plan should be developed with the aim of providing age-, gender- and culturally-appropriate services that are responsive to the needs of each individual;

(c) Continued social, medical, psychological and other necessary support shall be provided for victims of trafficking in persons, particularly to those who are infected with sexually transmitted diseases including HIV/AIDS; and,

(d) Child victims of school age shall be provided with appropriate educational opportunities.

Article 21

The Parties shall provide the following training programmes for the purpose of effective recovery, repatriation and reintegration:

(a) Appropriate vocational training programmes for victims of trafficking to increase their employment opportunities; and,

(b) Joint and individual training programmes to sensitise staff in relevant departments and organizations working with victims of trafficking to issues of child development, child rights, and gender issues with reference to the Convention on the Rights of the Child, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, and other relevant human rights instruments which both Parties have ratified or acceded to.

VII. Joint Action

Article 22

The Parties shall establish a joint working group, with members drawn from relevant authorities and organizations working to combat trafficking in persons.

(a) The joint working group shall meet on both regular and *ad hoc* basis, when and where appropriate and agreed to by both Parties;

(b) The joint working group shall have, inter alia, the following functions;

1. Planning joint actions and implementation of the provisions of the Memorandum of Understanding;

2. Undertaking joint action to combat trafficking in persons, especially women and children;

3. Developing strategic plans, guidelines and necessary frameworks, in coordination with other relevant organizations, in combating trafficking in persons, especially women and children, in accordance with the provisions of this Memorandum of Understanding;

4. Evaluating the joint actions of the Parties and regularly reporting national outcomes to each Party;

5. Developing proposals to enhance mutual cooperation between the Parties in combating trafficking in persons, especially women and children; and,

6. Reviewing the implementation of this Memorandum of Understanding every three years.

VIII. Final Provisions

Article 23

(a) This Memorandum of Understanding shall become effective upon signature;

(b) This Memorandum of Understanding may be amended by the mutual agreement of the Parties;

(c) The Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation and implementation of this Memorandum of Understanding through negotiation; and,

(d) Either Party may terminate this Memorandum of Understanding at any time by written notification to the other Party through diplomatic channels. Such termination shall become effective six months after the date of receipt by other Party of such notification.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Memorandum of Understanding.

DONE at....., on this.... day of....., in duplicate in the English language.

**For the Government
of the Kingdom of Thailand**

**For the Government
of the Union of Myanmar**

()

()

Minister of Social Development
and Human Security

Minister of Home Affairs